

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 124.657 van 24 oktober 2003
in de zaak A. 142.878/IX-3962.**

In zake : Fredien MAES,
die woonplaats kiest
te SINT-NIKLAAS,
Schongaustraat 1

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Fredien MAES op 20 oktober 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van een op 14 oktober 2003 door de directeur van de strafinrichting te Brugge genomen tuchtbeslissing waarbij hij gedurende een maand op strikt regime wordt geplaatst;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2003 waarbij aan verzoeker het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 oktober 2003, om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van advocaat M. BRUGGEMAN, die loco advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 8, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat een verzoeker zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te zullen ondergaan;

Overwegende dat het verzoekschrift tot schorsing geen uiteenzetting bevat nopens het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat verzoeker ten gevolge van de onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing zou ondergaan; dat weliswaar terloops, onder de rubriek “nopens de tuchtprocedure in de strafinrichtingen” is vermeld dat een beslissing als de bestredene een voor de gedetineerde zeer nadelige en schadelijke rechtshandeling is, welke belangrijke nadelige gevolgen kan hebben op zijn rechtspositie; dat verzoeker onder “nopens de schorsing bij voorraad van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid” schrijft dat de uiterste hoogdringendheid voortspuit uit de omstandigheid dat verzoeker onmiddellijk de nadelige gevolgen van de

regimewijzigingen opgelegd bij de bestreden maatregel ondergaat; dat die uiteenzetting de nodige precisie mist; dat dienvolgens de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is vervuld; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig oktober 2000 en drie, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.